

skæring og Forringelse, sagde, at Regeringen brugte den store Nedskæringskniv, og søgte at paavise ved Eksempler, hvorledes de nuværende Erstatningsætser forringes. Det synes, som om det ærede Medlem slet ikke vil forstaa, at Arbejderne ikke vil blive daarligere stillet, naar man følger Sætser, som svarer til det nuværende Priseniveau, end de var efter Loven af 1916. I 1916 vilde man have dem staaende paa et bestemt Standpunkt, man vilde yde dem en vis Erstatning, og da man senere følte, at Priserne steg i en saadan Grad, at den fastsatte Erstatning ikke svarede til Priseniveauet, kom man til Lovgivningsmagten og søgte Beløbene forhøjet; det var ikke, fordi man vilde have Arbejdernes Stilling forbedret, men fordi man vilde have Forholdene ført à jour. Og det er akkurat det selv samme, der sker nu. Jeg synes derfor ikke, man med Rette kan tale om, at Arbejderne bliver daarligere stillet nu, og jeg forstaaer derfor ikke, at det socialdemokratiske Parti ikke vil gaa med til disse saakaldte Forringelser.

Det ærede Medlem sagde, at Loven af 1916 ikke byggede paa Pristallet i 1916, men paa Pristallet i 1914. Det synes jeg er en lidt haard Beskyldning mod dem, som den Gang havde Flertal i den danske Rigsdag, og mod den daværende Regering; det var jo et Parti, som stod det ærede Medlem ret nær, idet det ærede Medlems Parti jo dog var Støtteparti for denne Regering. Det viste sig ogsaa, at under Behandlingen i Rigsdagen forhøjede man Sætserne, som var foreslaaet i 1915, saaledes, at man satte Dagpengene op fra 2½ Kr. til 3 Kr.; det skete dog vel nok for at bringe disse Sætser paa Højde med det daværende Priseniveau.

Hvis man virkelig vil se paa det foreliggende Lovforslag paa en fuldt ud retfærdig Maade, er der en Maade at gøre det paa, og det er at se paa, hvorledes man stillede sig, da Priserne var opadgaende og man var naaet til det Priseniveau, som vi nu har. Hvis man anstiller en saadan Sammenligning, tror jeg, man faar en fuldt retfærdig Bedømmelse af Lovforslaget. Jeg siger udtrykkelig Priseniveau og benytter ikke det Udtryk, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) brugte, Kronens Kurs, thi Kronens Kurs tager nærmest Sigte paa dens udenlandske Værdi, hvorimod Priseniveauet angiver dens indenlandske Værdi gennem Pristallet, og dette tror jeg er mere passende i denne Sammenhæng. Altsaa, hvis man vil foretage en retfærdig Bedømmelse, maa man se paa, hvorledes Forholdene var, da Priseniveauet var det samme som nu,

kun at det den Gang var stigende, medens det nu er faldende. I Juli 1918 var Pristallet 182, og i Januar 1919 var det 190. Nu er det saa heldigt, at vi den 27. Februar 1919 fik forelagt en Ændring til den daværende Ulykkesforsikringslov, altsaa Loven af 1916; denne Ændring blev saaledes forelagt paa det Tidspunkt, da Pristallet var 190, hvilket jo er lidt højere, end det er nu. Og hvad blev der saa foreslaaet den Gang? Der blev foreslaaet at forhøje Dagpengenes Maksimum fra 3 Kr. til 4 Kr. 50 Ø., og det foreliggende Lovforslag, som fremkommer paa et Tidspunkt, da Pristallet er 180, foreslaar 4 Kr. 46 Ø. Og hvem var Minister den Gang? Det var saamænd det ærede Medlems Partifælle, Erhvervsminister Stauning, og man skulde dog ikke tro, at han har foreslaaet noget, der var saa slet, som det foreliggende Lovforslag siges at være. Hvis man i øvrigt vil sammenligne dette Lovforslag med den Lov, som blev vedtaget under Erhvervsminister Stauning, vil man se, at en Arbejder med 2 400 Kr.s Aarsløn og 100 pCt.s Invaliditet den Gang fik en Erstatning paa 12 000 Kr., men efter det foreliggende Lovforslag faar han 17 850 Kr., en Enke efter en saadan Arbejder fik den Gang 6 000 Kr., men efter det foreliggende Lovforslag vil hun faa 7 140 Kr. Og saa taler jeg endda ikke om, at Enker med Børn nu faar betydeligt mere. Men det er altsaa det, det ærede Medlem kalder for Forringelser! Jeg forstaaer det ikke, og jeg forstaaer heller ikke, at det ærede Medlem og hans Parti saa i 1919 kunde anbefale at vedtage et Lovforslag, hvis Sætser dog var ikke saa lidt ringere end Sætserne i det Lovforslag, vi her behandler.

H. P. Johansen: Den højtærede Minister begyndte med at antyde, at mine Tal og mine Indvendinger havde han hørt før. Ja, det er meget muligt, da de Beløb, jeg har nævnt, og som altsaa skal tages fra Smaafolk, er Realiteten i Lovforslaget. Disse Tal er selvfølgelig ikke blevet anderledes, fordi Lovforslaget er bragt herover fra Folketinget; derfor maa Angrebet fra vor Side ogsaa blive nogenlunde det samme. Jeg tror, jeg kan tilføje, at den højtærede Minister ofte vil faa Lejlighed til fremtidig at høre disse Tal, maaske oftere, end den højtærede Minister egentlig ønsker. Den højtærede Minister vil rimeligvis vække Bifald visse Steder, men dette Bifald vil maaske neppe opveje de alt andet end lyse Minder, som det vil give at have været med til at unddrage Smaafolk de Beløb, her er Tale om. Jeg har hørt et andet Sted,